

ประสบการณ์พระคริสต์

ในหนังสือเอีบราย

(ส่วนที่ 2 – บทที่ 7-10)

บทที่ 7

- I. มหาปุโรหิตฝ่ายสวรรค์ผู้ยิ่งใหญ่ตามอย่างมัดคีเซเด็ค (ฮบ. 5:1-10; 6:19-20; บทที่ 7)
 - A. กษัตริย์แห่งเมืองซาเล็ม <สันติสุข> (ยนช. 14:18-20; บพส. 110:1-7; ฮบ. 7:1-2)
 - B. กษัตริย์แห่งความชอบธรรม
 - C. ปุโรหิตของพระเจ้าผู้สูงสุด (มก. 5:7; ลก. 8:28)
 - D. เป็นเหมือนพระบุตรของพระเจ้า – ไม่มีบิดา มารดา, ไม่มีตระกูล, วันเริ่มต้น และวันสิ้นสุดของชีวิตก็ไม่มี

- II. ประเสริฐกว่าการเป็นปุโรหิตในตระกูลเลวีที่สืบเชื้อสายของอาโรน (ฮบ. 7:4-28)
 - A. ความจำเป็นที่ต้องเปลี่ยนจากปุโรหิตตามเชื้อสายของอาโรนให้เป็นตามอย่างของมัดคีเซเด็ค (ฮบ. 7:11-19, 23, 27-28)
 - B. ถูกตั้งเป็นมหาปุโรหิตตามฤทธิเดชแห่งชีวิตอันไม่รู้สิ้นสุด <ซึ่งไม่อาจทำลายได้, มั่นคงแน่นอน> (ฮบ. 7:16)
 1. การเป็นปุโรหิตที่ไม่อาจแปรเปลี่ยนไป (ฮบ. 7:23-24)

2. ดำรงเป็นปุโรหิตอย่างต่อเนื่อง <สืบไปเป็นนิรันดร์>
 - a. พระเจ้าทรงตั้งไว้เป็นปุโรหิตด้วย**คำปฏิญาณ**ของพระองค์ – พระเจ้าจะไม่ทรงเปลี่ยนแปลงหรือเสียพระทัย(ฮร. 7:20-21, 28; 6:16-18; บพส. 110:4)
 - b. ทรงมาเป็น**ผู้รับประกัน** <การสัญญา, การรับประกัน> ของพันธสัญญาที่ประเสริฐกว่า <ดูข้อ V> (ฮร. 7:22; 8:6-12; 12:24; 13:20; มธ. 26:28; 1 คร. 11:25)
- C. ทรงครบถ้วนสมบูรณ์และทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์ (ฮร. 7:28; 2:10, 17-18; 4:15; 5:1-10; วว. 1:18a; 5:14)
 1. ทรงเหมาะสำหรับเรา (เหมาะสมอย่างยิ่ง) (ฮร. 7:26)
 2. บริสุทธิ์ (ฮซด. 28:36; 39:30; 1 ปต. 1:15-16, 19; 2 ปต. 3:11); ไม่มีอันตราย, <ปราศจากเล่ห์เหลี่ยม, ไม่มุ่งร้าย>; ไม่มีมลทิน <ไม่มีด่างพร้อย> (ฮร. 4:15; 1 ปต. 2:22; 1 ยส. 3:5; ยชย. 53:9); แบ่งแยกจากคนบาป; อยู่สูงกว่าฟ้าสวรรค์
- D. ทรงสามารถช่วยจนถึงที่สุด <ครบถ้วน, สมบูรณ์> (ฮร. 7:25)
 1. คนทั้งปวงที่มาหาพระเจ้าทางพระองค์
 2. ทรงวิงวอนแทนพวกเขาเสมอ (ฮร. 9:24; 1 ยส. 2:1-2; 1 ตธ. 2:5; รม. 8:34; ยชย. 52:12)
 3. ทรงถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปเพียงครั้งเดียว (ฮร. 7:27; 9:12, 25, 28; 10:10-12)

บทที่ 8-10

- III. พระคริสต์ผู้เสด็จขึ้นสวรรค์ทรงเป็นทั้ง “กษัตริย์” และ “มหาปุโรหิต” (ชคร. 6:11-13; บพส. 110; วว. 1:5, 13-18)

-
- A. ประทับเบื้องขวาพระหัตถ์ของผู้ทรงเดชานุภาพในฟ้าสวรรค์ (ฮร. 1:3; 8:1-2; 10:12; รม. 8:34)
1. ทรงเป็นผู้ครอบครองบรรดากษัตริย์ทั่วแผ่นดินโลก (บพส. 110:1-3)
 - a. ทรงปราบศัตรูทั้งสิ้นลงใต้พระบาทของพระองค์ (ฮร. 1:13)
 - b. ไม้ทันทกร (คทา) แห่งฤทธิและความชอบธรรมส่งออกมาจากเมืองซีโอน (ฮร. 1:8-9; บพส. 45:6)
 - c. เราผู้เป็นพลไพร่ของพระองค์จะเป็นกองทัพที่มีใจสมัคร – ตกแต่งพร้อมแล้วในความบริสุทธิ์อย่างงดงาม, เต็มด้วยชีวิตและความใหม่สดประดุจน้ำค้าง
 2. ทรงเป็นมหาบุโรहितฝ่ายสวรรค์ผู้ยิ่งใหญ่ดำเนินอยู่ท่ามกลางคันประทีปทองคำ (บพส. 110:4)
 - a. วิงวอนเพื่อเราทั้งหลายเสมอ
 - b. ให้ความช่วยเหลือพลไพร่ของพระองค์ (พงศ์พันธุ์ของอับราฮาม)
 - c. นำบุตรทั้งหลายเข้าสู่สง่าราศี
 3. เพื่อกระทำให้เราเป็นกษัตริย์และบุโรहितแต่พระเจ้าพระบิดา
 4. จะทรงพิพากษาในวันแห่งพระพิโรธของพระองค์เมื่อพระองค์เสด็จกลับมา (บพส. 110:5-7; อถฐ. 23:24; ยชย. 63:1; วว. 19:11-16)
- B. ผู้ปรนนิบัติในสถานบริสุทธิ์ฝ่ายสวรรค์ – ลับพลาอันแท้ (ฮร. 8:2)
1. ตั้งโดยองค์พระผู้เป็นเจ้าของ
 2. ไม่ใช่ด้วยมนุษย์หรือมือมนุษย์และไม่ใช่เป็นสิ่งทรงสร้างในปัจจุบันนี้ (ฮร. 9:11, 24; 11:10; กช. 2:11; มก. 14:58)
 3. เราทั้งหลายผู้เป็นพี่น้องของบุตรหัวปีคือบ้านที่แท้ (จริง) ของพระเจ้า (ฮร. 3:4-6; 11:10; 12:22-23, 28; อฟ. 2:19-22; 1 กธ. 3:9-17; 2 กธ. 6:14-18; 1 ตธ. 3:15-16a; 1 ปต. 2:4-7)
- C. กำหนดให้ถวายของถวายและเครื่องบูชา (ฮร. 8:3-4; 9:11-28) <ดู IV.B.2.>
-

- a. พระคริสต์เสด็จมาเป็นมหาปุโรหิตแห่งสิ่งประเสริฐซึ่งจะมีมานั้น – พระองค์เป็นผู้สนองข้อเรียกร้องและเป็นความเที่ยงแท้ของเครื่องบูชาและของถวาย (ลวต. บทที่ 1-7)
- b. ด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงถวายพระองค์เองผู้ปราศจากตำหนินั้นแด่พระเจ้า – สำเร็จการไถ่อันนิรันดร์สำหรับเราทั้งหลาย
- c. เสด็จเข้าไปในที่บริสุทธิ์ที่สุดโดยนำพระโลหิตของพระองค์เองเข้าไป ด้วย เพื่อปรากฏจำเพาะพระเจ้าสำหรับเราทั้งหลายแต่เพียงครั้งเดียว (ฮบ. 9:24-28)
- d. ทรงสามารถชำระใจวิญฉัยผิดและขอให้อุ่นใจจากการประพบัติที่ตายเสียแล้ว (การงานที่ปราศจากชีวิต) เพื่อปรนนิบัติพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่
- e. เพื่อให้เราได้รับมรดกนิรันดร์ตามพระสัญญา

IV. **พลับพลาฝ่ายแผ่นดินโลก (สถานบริสุทธิ์), การปรนนิบัติของปุโรหิต, เครื่องบูชาต่างๆ และข้อบัญญัติ สมัยพันธสัญญาเดิมเป็นเพียงลักษณะเลียนแบบ, เจา, และแบบ (แบบเล็ง) ของสิ่งของฝ่ายสวรรค์ (ฮบ. 8:5; 9:1-10, 23-24; 10:1; กข. 2:16-17)**

- A. สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่ของจริงและความเที่ยงแท้
- B. ดังนั้น จึงไม่อาจช่วยให้ปุโรหิตผู้ปรนนิบัติครบถ้วนสมบูรณ์ได้ (ฮบ. 9:8-10a; 10:1-11)
 1. **พระวิญญาณบริสุทธิ์บ่งชี้ว่า** หากพลับพลาฝ่ายแผ่นดินโลกยังตั้งอยู่หนทางเข้าไปในที่บริสุทธิ์ที่สุดก็ยังไม่อาจเปิดออก
 2. การถวายสัตว์เป็นเครื่องบูชาเป็นเพียงกฎเกณฑ์ทางภายนอก จะกระทำให้ใจวิญฉัยผิดและขอของผู้นมัสการนั้นถึงที่สำเร็จไม่ได้

C. กฎต่างๆเหล่านี้บัญญัติไว้จนกว่าจะถึง "เวลาของการเปลี่ยนแปลงใหม่" (ฮร. 9:10ข)

1. ในการเสด็จมาครั้งแรกขององค์พระเยซูคริสต์
2. พระเยซูคริสต์ได้สิ้นสุดพันธสัญญาเก่าบนทางเขน (ดู V.C.5.)
3. ทรงนำพาเราเข้าสู่พันธสัญญาใหม่โดยการเป็นขึ้นจากความตาย
4. ทรงสร้างมนุษย์ใหม่ภายในพระองค์เอง เป็นสิ่งทรงสร้างใหม่

V. พระเยซูคริสต์ - พระองค์เป็นคนกลางแห่งพันธสัญญาที่ประเสริฐกว่า และได้รับหน้าที่การปรนนิบัติที่เลิศกว่า (ฮร. 8:6-13; 10:7-9; 2 กอ. 3:1-6; ยอค.36:25-27; ยรม.31:31-34)

A. ตั้งไว้บนพระสัญญาที่ประเสริฐกว่า

B. พันธสัญญาแห่งชีวิตและสันติสุข (มลค. 2:5)

C. การปรนนิบัติที่ไม่ใช่ตัวอักษรที่ประหารให้ตาย แต่เป็นของพระวิญญาณผู้ประทานชีวิต

1. บัญญัติต่างๆแห่งพันธสัญญาเก่าเขียนบนศิลา (อยู่ภายนอก)
2. ในพันธสัญญาใหม่ ทรงใส่บัญญัติของพระองค์ในความคิดและจารึกที่หัวใจของเรา
3. พระเจ้าจะทรงเป็นพระเจ้าของเราและเราจะเป็นพลไพร่ของพระองค์
4. ทุกคนจะรู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้า (ไม่ใช่โดยการสอน) แต่โดยน้ามันขโลมที่อยู่ภายใน - พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่สถิตภายใน (ยส. 14:16-18, 20, 23, 26-27; 15:1-7, 26; 16:8-13; 1 ยส. 2:20, 27)
5. พระเจ้าจะทรงเมตตา (อำนวยการ) ต่อความอธรรมของเรา และจะไม่จดจำความบาปของเราต่อไป
6. พันธสัญญาแห่งพระบัญญัติเป็นสิ่งเก่าและเป็นโมฆะ บกพร่องและใกล้จะสูญไปแล้ว (ฮร. 7:18; 8:7-9, 13; 9:9; 10:8-9; กซ. 2:14;

อฟ. 2:14-16)

VI. บทสรุปที่ช่วยยืนยันสิ่งที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ตรัสไว้แล้วนั้น <10:15>

(ฮร. 10:1-18)

VII. การทรงเรียกต่อสิทธิชนให้เข้าไปในที่บริสุทธิ์ที่สุดด้วยใจกล้า (ฮร. 10:19 - 25)

- A. โดยพระโลหิตของพระเยซู
- B. โดยทางใหม่ที่มีชีวิตซึ่งพระคริสต์ได้สละเพื่อให้เราผ่านมานั้น ก็คือพระกายพระองค์
- C. ให้เราเข้ามาใกล้ด้วยใจจริงด้วยความเชื่ออันเต็มเปี่ยม
- D. ใจของเราได้รับการประพรมพ้นจากใจวิจฉัยผิดและชอบอันชั่ว
- E. ขำระกายด้วยน้ำแห่งชีวิตอันบริสุทธิ์
- F. ยึดมั่นในความหวังที่เราประกาศไว้โดยไม่หวั่นไหว
- G. พิจารณาดูกันและกันเพื่อให้เกิดความรักและการดี
- H. ไม่ละทิ้งการชุมนุมของเราทั้งหลาย
- I. เมื่อเห็นว่าวันที่องค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะเสด็จกลับมานั้นใกล้เข้ามาแล้ว

VIII. คำเตือนที่จริงจังต่อผู้เชื่อชาวเอีบราย (ฮร. 10:25-31)

- A. อย่าได้กระทำบาปโดยตั้งใจ – ละทิ้งการชุมนุมของสิทธิชนเนื่องด้วยการข่มเหง (ฮร. 10:32-33)
- B. อย่าได้หันกลับไปหาธรรมนิยมของยูดาเย – เพราะการถวายเป็นสัตว์เนื่องด้วยความบาปตามพันธสัญญาเก่าได้สิ้นสุดลงแล้ว
- C. จะมีการพิพากษาอันรุนแรงจากองค์พระผู้เป็นเจ้า – ซึ่งจะตกอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่นั้นก็เป็นการน่ากลัว

IX. คำหุ้มน้ำใจ (สร. 10:32-39)